

Posudek vedoucího diplomové práce

Pavla Vamberová

Mediální obraz environmentálních aktivistů

Pavla Vamberová se ve své práci zabývá mediálním obrazem environmentálních aktivistů v souvislosti s blokádami kácení stromů v Národním parku Šumava v letech 1999 a 2011. Je to téma zajímavé a aktuální, a samotná práce má ambice přispět k porozumění dané problematice a nabídnout i možná vysvětlení poměrně negativního vnímání „zelených“ aktivistů určitou částí české společnosti. Navíc toto téma není odborně příliš zpracované

. Autorka na více než sto stranách předkládá práci, která je psaná kultivovaným, čtivým, ale přitom stále odborným stylem. Je i pěkně graficky zpracovaná a doprovází ji i množství barevných grafů a tabulek, které jsou přehledné a srozumitelné. Samotná práce je pak logicky strukturovaná a obsahuje klasicky úvod, teoretickou část, metodologii a analytickou část se závěrem. V úvodu autorka přehledně seznamuje s tématem a cíli práce. Teoretická část pak stojí na dvou nohách, autorka se jednak věnuje mediálním teoriím, které jsou relevantní pro její výzkum zpravodajských médií, a jednak se věnuje i samotnému předmětu svého výzkumu, tedy teoriím o environmentálním hnutí a aktivismu. Teoretickou část pak autorka ještě doplňuje podkapitolou o různých paradigmatech v ochraně přírody, které často bývají i v pozadí různých sporů o zasahování či nezasahování v přírodě. Jediná zásadnější věc, kterou lze vyčíst této, jinak dobře zpracované části, je určitá absence rešerše odborných článků, které by se podobnému tématu, tedy jak média zobrazují environmentální aktivisty, věnovaly.

Teoretickou část autorka doplňuje vcelku vtipně ještě kapitolou nazvanou „Background“, kde tyto teorie z předchozí kapitoly zasazuje do českého kontextu, jak co se týká médií, environmentálního hnutí, tak i samotného místa zkoumaného sporu, tedy Národního parku Šumava. Tato část umožňuje, aby si i čtenář, případně neznalý problému, dokázal udělat představu o daném tématu.

V následující metodologické části autorka popisuje hypotézy, zvolenou metodu a postup výzkumu. Pavla Vamberová si k zodpovězení na hypotézy zvolila obsahovou analýzu využívající jak kvantitativní tak i kvalitativní metody sběru dat. Zvolenou smíšenou strategii považuji za adekvátní a stejně jako i operacionalizaci provedenou autorkou. Autorka si je vědoma limitů zvolené strategie výzkumu, což v textu také reflektuje.

Samotné výsledky svého výzkumu pak prezentuje v analytické části. Dělá to přehledným, srozumitelným a přesvědčivým způsobem. Prokazuje, že je schopna vědecké práce, když dokáže svá zjištění nejen popsat, ale vytvářet i určité typologie. Líbí se mi zejména jak vytváří typologii negativních argumentů směrem k aktivistům (str. 81 – 84). Podobně se mi líbí, jak autorka sleduje, jak se měnil mediální obraz aktivistů před, během a po blokadě a ukazuje, že tento obraz není statický a má určitou dynamiku. Tady by se ale také nabízela i jiná (další) vysvětlení, proč byl mediální obraz aktivistů nejvíce negativní v průběhu blokády, vycházející ze samotné povahy fungování současných médií. U stanovené třetí hypotézy by stálo zase za větší diskusi, proč očekávala, že „levicové“ Právo bude vůči environmentálním aktivistům vstřícnější.

V závěru své práce (kapitoly Syntéza a Závěr) autorka odpovídá na stanované hypotézy, shrnuje a diskutuje své závěry, které zároveň i propojuje s teoretickými východisky a poznatky. Tady mám jen dvě poznámky do diskuse k obhajobě. Autorka v práci nezohledňuje určitý názor, že v případě NP Šumava, mohl přístup aktivního managementu být pro některé aktéry určitým trojským koněm pro jejich investiční a developerské projekty. A druhá se týká autorčina tvrzení, že aktivisté z nevládních environmentálních organizací se nesnaží udržet dlouhodobě pozornost médií. Toto její tvrzení zcela nesdílím a zajímalo by mě na základě čeho tak autorka vyvozuje.

Jinak je práce nadstandardní a má potenciál, aby ji autorka zpracovala do odborného článku.

Celkové hodnocení:

Diplomová práce Pavly Vamberové je logicky strukturovaná. Autorka prokázala vhlad do problematiky, ukázala také, že si osvojila způsob akademické práce a samostatné práce. Zpracovala dostatek odborné zahraniční literatury. Zvolené téma považuji za velice zajímavé, vysoce aktuální a málo probádané. Navržené hypotézy, i metody za adekvátní. Práce je psaná

kultivovaným, čtivým, přitom ale odborným stylem. Autorka prokázala, že si osvojila nejen metodologii, ale i schopnost vědecké analýzy a určitého abstraktního myšlení.

Předkládanou práci považuji za nadstandardní, doporučuji k obhajobě a hodnotím ji **výborně**, v bodovém rozmezí 17 – 19 bodů.

V Praze, 2. 8. 2014

Mgr. et Mgr. Arnošt Novák